

MICHEL MOLINÉ NADAL
Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

TRIBUNA

Enlluernar no deixa veure-hi clar

Grans xifres per a una realitat molt pobre

Ara fa un mes, el 3 d'abril, coneixíem que la xifra del nombre d'empreses en actiu del 2021 era la més alta dels darrers sis anys. El nombre ascendeix a 18.000 durant aquest 2021, de fet es diu que hi va haver més de 18.200 empreses en actiu al Principat. El creixement respecte a l'any anterior se situa en un 7,9% i en un 28,57% respecte del 2016.

Certament, podria ser una xifra a celebrar després de la pandèmia que encara guarda romants en l'actualitat, però potser cal demanar-se quina és la realitat que s'amaga darrere de tal nombre i tal creixement sense precedents.

Podem estar parlant d'empreses fantasma? Hi ha companyies sense actius propis ni operacions comercials conegudes, amb una finalitat legal, com ara guardar els actius intangibles d'una altra empresa o facilitar segons quines transaccions internacionals. Esperem no haver de tornar a èpoques, que molts andorrans volem oblidar, on l'ocultació de

diners en societats fantasma estava a l'ordre del dia al Principat.

Una altra lectura és la centralització a Andorra d'empreses que requereixen poc personal per a funcionar. Però, aleshores, perquè el Govern ha d'oferir ajudes a aquestes empreses que no necessiten treballadors?

La Cambra de Comerç ens indica que l'any de la pandèmia va ser el que van desaparèixer menys empreses i que aquest fet ve donat gràcies a les ajudes en forma d'ERTO que va oferir el Govern que les va ajudar a subsistir. Tot i aquestes xifres tan prometedores, la directora de la Cambra comenta que hi ha preocupació per la conjuntura econòmica actual i que cal obrir-se a nous sectors. Aleshores, quina és la bona conclusió? Andorra creix, o creix en un sentit equivoccat? En aquest sentit, la digitalització s'està perseguint tant des del sector públic com des del privat i, no cal donar gaires voltes per saber que sense una digitalització

a nivell de país, Andorra no tindrà gaire espai per poder sobreviure en els temps d'avui.

Recordem l'aprovació de la Llei 10/2019, del 15 de febrer, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març del 1989, que segons l'exposició de motius: "(...) té per finalitat regular la utilització de les noves

Hi ha al país 18.200 empreses, un 8% més que l'any passat i un 30% més que el 2016

tecnologies que, sota la genèrica denominació d'Administració electrònica, engloba un seguit de mesures normatives que impulsen la modernització dels serveis públics i dota l'ordenament jurídic d'un marc normatiu per ordenar la utilització d'aquests mitjans, tant en l'àmbit intern com en el de les relacions dels ciutadans amb l'Administració

pública." En l'article 180, la nova llei obliga literalment l'Administració a comptar amb un portal i/o seu electrònica per a la realització de tots els tràmits de les persones físiques que exerceixen una activitat professional, mercantil, comercial, industrial o de naturalesa anàloga als dos anys després de la seva aprovació. Així doncs és una pedra més a l'edifici de la digitalització i/o modernització de l'Administració. Malauradament aquesta condició encara no s'ha complert.

Un altre dels discursos era que Andorra vol ser "més competitiva, més àgil i més eficient". Per aquest motiu es va presentar un Programa de Transformació Digital d'Andorra (PdTDA) des del Govern actual, programa al qual s'havien de destinar 20 milions d'euros per a 50 línies d'actuació que es materialitzaven en més de 130 iniciatives a desenvolupar en els 3-4 anys (<https://www.andorra-digital.com/marc-referencia>). Però bé, quin és l'estat de tots aquests grans projectes? A banda de la legislació en curs d'aprovació al Consell General sobre ciberseguretat, si consultem els indicadors de l'avançament a la web d'Andorra

Digital, podem veure l'evolució dels certificats electrònics expedits, el nombre de vegades que s'ha descarregat l'app de Salut (obligatòria fins fa poc per justificar l'estat de salut en relació amb la Covid-19) i el mateix per l'appMou_T_B. Flux balanç publicat dels més de 2 anys d'existència del PdTDA.

L'únic que deixen totes aquestes grans xifres estadístiques són preguntes sense resposta a una realitat andorrana molt pobre on cada cop trobem més gent que ha de marxar del país perquè o no tenen feina per mantenir els seus fills o no poden permetre's viure en un territori que pretén temeràriament ser Luxemburg o Mònaco, malgrat unes arrels històriques i situacions molt diferents. Ja que sempre s'ha tingut en compte la idiosincràsia i la manera de fer d'Andorra per a menystenir certs drets, la decisió dels quals corresponia als andorrans, potser s'hauria de reconsiderar l'opció que Andorra es quedés sense els andorrans. I com que cal precisar, els andorrans són tots aquells que surten cada matí a treballar perquè el país segueixi funcionant, no els que porten un passaport fet pel Govern.